

Visita al Palau del Parlament

El Saló de Sessions

El Saló de Passos
Perduts

L'Escala d'Honor

TALLER «PARLAMENT I CIUTADANIA.
L'EXPERIÈNCIA DE SER DIPUTATS»
Aules de l'Afopa – 1a sessió

Aules de l'Afopa – 1a sessió

Història de la institució
parlamentària

L'edifici històric

Visita al Palau

Antecedents de la institució parlamentària

- Els antecedents de la institució parlamentària a Catalunya cal buscar-los en l'edat mitjana, concretament en unes reunions anomenades «assemblees de pau i treva» i en la Cort Comtal del segle XI.
- En origen, la pau de Déu era el dret de refugi de les persones i els béns dins el territori protegit de trenta passes al voltant de l'església, que s'anomenava «sagrera».
- La treva era la suspensió de les guerres i dels conflictes violents en uns períodes determinats.

Miniatura que representa el rei Alfons I (1154-1196) presidint una assemblea de pau i treva (còdex dels Usatges)

Història de la institució parlamentària (segles XI–XIV)

1027

Les assemblees de pau i treva i la Cort Comtal

La primera assemblea va tenir lloc a Toluges, comtat del Rosselló, el 1027

Miniatura que representa el rei Alfons I (1154-1196)

Assemblea de pau i treva

1213

Jaume I el Conqueridor

Corts Generals de Catalunya (1213-1276)

Miniatura que representa el rei Jaume I acompanyat dels braços eclesiàstic i nobiliari

1283

Pere II el Gran

Corts de Barcelona (1283)
Amb la constitució *Volem, estatuim, es va* establir el sistema de sobirania pactada

Retrat de Pere el Gran basat en un original de Filippo Ariosto (1586)

1336

Pere III el Cerimoniós

Es crea la institució de la Diputació del General, o Generalitat (1359-1714), que esdevindrà el futur Govern de Catalunya

Retrat atribuït a Pere el Cerimoniós obra de Jaume Mateu (1382-1452)

Les corts catalanes

Les corts es componien de tres braços: **el militar**, que reunia els representants de la noblesa; **l'eclesiàstic**, amb els representants de la jerarquia religiosa, i **el reial**, amb els representants de les ciutats i viles del domini del monarca.

Els reis convocaven les corts segons les necessitats del moment i dels problemes polítics i econòmics plantejats. En el mapa s'indiquen les poblacions on es reunien les corts, en algunes d'aquestes poblacions més d'una vegada.

Església de Sant Miquel, a la vila de Morlànc, una de les seus de les corts catalanes durant els segles XIV i XV.

Història de la institució parlamentària. Pèrdua de l'autogovern (segle XVIII)

1700

Mort de Carles II sense descendència

Felip d'Anjou, net del monarca francès Lluís XIV, és nomenat rei de la monarquia hispànica amb el nom de Felip V.

Pintura de François Gérard sobre la proclamació de Felipe V al Palau de Versalles (França) el 16 de novembre de 1700.

1702
1714

Guerra de Successió

11 de setembre de 1714, Barcelona capitula davant les tropes borbòniques després de catorze mesos de setge.

L'atac final a Barcelona. Onze de setembre, oli d'Antoni Estroch (1872-1857) pintat el 1909.

1716

Decret de Nova Planta

16 de gener de 1716, Abolició del dret i de les institucions de Catalunya.

Portada de la *Nueva Planta de la Real Audiencia del Principado de Cataluña*, del 16 de gener de 1716.

Mancomunitat de Catalunya (1914-1925)

- La Mancomunitat de Catalunya es va constituir el 6 d'abril de 1914. La presidia Enric Prat de la Riba i tenia vuit consellers (de Cultura i Instrucció, de Camins i Ports, d'Obres Hidràuliques i Ferrocarrils, de Telèfons, d'Agricultura i Serveis Forestals, de Beneficència i Sanitat, de Política Social i d'Hisenda).
- El 1917, després de la mort de Prat de la Riba, l'Assemblea en va elegir president Josep Puig i Cadafalch, que va exercir el càrrec fins al 1923, any que es va implantar la dictadura de Primo de Rivera.
- El 1925 es va dissoldre definitivament.

Enric Prat de la Riba en ser proclamat president de la Mancomunitat de Catalunya en una assemblea constituent al Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat, seu de la Diputació de Barcelona.

Història de la institució parlamentària

1932

Parlament de la Generalitat restaurada

85 diputats

Sessió inaugural del Parlament de Catalunya, 6 de desembre de 1932.

1934

1936

Bienni negre

Saló de Sessions clausurat

Lluís Companys i els membres del seu Govern foren detinguts i empresonats.

1939

1975

Dictadura

Saló de Sessions clausurat

Esvàstiques a la façana principal del Palau d'Art Modern de la Ciutadella, actual seu del Parlament de Catalunya, amb motiu de l'exposició d'arquitectura moderna alemanya, el 20 d'octubre de 1942.

Història de la institució parlamentària (1978)

Reunió de l'Assemblea de Parlamentaris al Saló de Sessions, el 29 de desembre de 1978, en la que s'aprova el projecte d'Estatut. La Mesa és presidida pel president de la Generalitat provisional, Josep Tarradellas.

Història de la institució parlamentària

1980
2019

Parlament de la Generalitat restablert 135 diputats

Sessió inaugural del Parlament restablert, 10 d'abril de 1980

Lluís
Companys
i Jover
(1932-1933)

Joan
Casanovas
i Maristany
(1933-1938)

Josep
Pla i Bosch
(1938-1940)

Antoni
Rovira i Virgili
(1940-1949)

Manuel
Serra i Moret
(1949-1954)

Francesc
Ferreras
i Duran
(1954-1980)

Herbert
Barrera i Costa
(1980-1984)

Miquel
Coll i Alentorn
(1984-1988)

Joaquim
Xirgu i
Basargoda
(1988-1995)

Joan
Reventós i Camer
(1995-1999)

Joan
Rigol i Roig
(1999-2003)

Ernest
Berach i
Pascual
(2003-2010)

Núria
de Gispert i
Català
(2010-2015)

Carme
Forcadell i Llus
(2015-2018)

Roger
Torrent i Ramó
(2018-...)

L'edifici històric del Palau del Parlament

- El Parlament de Catalunya té la seu oficial al Palau del Parlament, que és al parc de la Ciutadella de Barcelona.
- L'edifici del Palau del Parlament va ser en un principi l'arsenal de la ciutadella que el rei Felip V va fer construir a Barcelona després de la derrota dels catalans en la Guerra de Successió.
- Les obres van durar del 1716 al 1748 i les va dirigir Jorge Próspero de Verboom, un enginyer militar flamenc al servei del rei.
- En principi la ciutadella havia de servir per defensar la ciutat, però en realitat va esdevenir un lloc de control i submissió de la població. Des de la ciutadella es va bombardejar diverses vegades la ciutat i s'hi van torturar i matar presoners polítics.

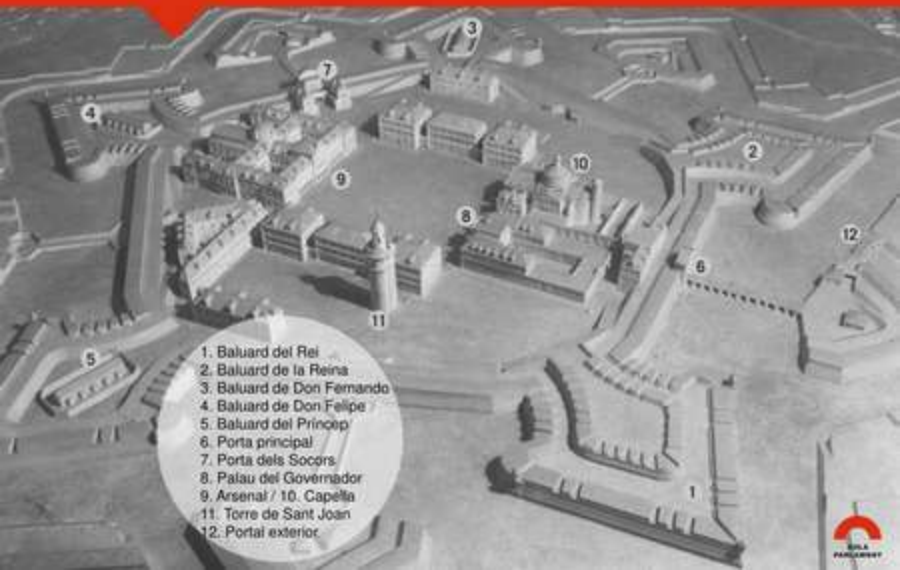

Execucions de ciutadans barcelonins dutes a terme a la ciutadella el juny del 1809 en el marc de la repressió exercida per les tropes franceses a Catalunya.

Situació de la ciutadella el 1718

Maqueta de la ciutadella

1. Baluard del Rei
2. Baluard de la Reina
3. Baluard de Don Fernando
4. Baluard de Don Felipe
5. Baluard del Príncep
6. Porta principal
7. Porta dels Socors
8. Palau del Governador
9. Arsenal / 10. Capella
11. Torre de Sant Joan
12. Portal exterior

Enderrocament de la ciutadella (1868)

El general Joan Prim va aconseguir que una llei ordenés enderrocar la ciutadella, convertir-la en parc i cedir-la a la ciutat. Tres edificis no es van enderrocar: el Palau del Governador, l'església i l'arsenal.

Exposició Universal de Barcelona (1888)

Al parc que es va fer on hi havia l'antiga ciutadella s'hi va celebrar l'Exposició Universal de Barcelona el 1888. Promoguda per l'alcalde Rius i Taulet, l'Exposició va marcar el pas d'una capital provincial a una gran urbs moderna i cosmopolita. L'arsenal era exactament com al segle XVIII.

L'arsenal es transforma en palau reial (1889)

- L'arquitecte municipal Pere Falqués va adaptar l'arsenal com a palau reial perquè els reis d'Espanya tinguessin una seu a Barcelona.
- Inspirat en l'Òpera de París, Falqués va donar a l'edifici una concepció ornamental eclèctica que anunciava el modernisme.
- Falqués va redecorar la façana principal amb esgrafiats, va obrir tres balcons al primer pis i va alçar el cos central de l'edifici, on va col·locar l'escut.
- També va construir una escala d'honor dins i va decorar les portes, els sostres i gran part de l'interior de l'edifici.

Situat al mig de la façana principal hi ha l'escut de pedra amb el blasó de la casa de Borbó que Jorge Próspero de Verboom havia fet esculpir per a la Porta dels Socors, les úniques restes de les muralles de la ciutadella.

De palau reial a Museu Municipal d'Art

- Havent declinat la reina regent la cessió de l'edifici, el 1900 la Comissió Municipal de Governació va proposar destinar-lo per al Museu Municipal d'Art.
- L'edifici va començar a rebre els objectes artístics que des de la segona meitat del segle XIX s'havien anat recollint en un seguit d'institucions, com el Museu d'Antiguitats de Barcelona o el Museu de Belles Arts. Amb aquesta decisió es remarcava la finalitat que el parc fos, a més d'un espai d'oci, un lloc de descans i salubritat i de formació i aprenentatge per als ciutadans.
- Falqués va ser l'encarregat d'ampliar l'edifici, a què s'afegiren dues ales laterals, construïdes amb pedra de Montjuïc i rajola vermella.

Les façanes van ser decorades amb vint-i-quatre busts d'artistes catalans i de persones relacionades amb la història de l'art català. Aquesta ampliació es va inaugurar el 1915.

Edifici de l'arsenal abans de les reformes del 1904 al 1915

Edifici de l'arsenal abans de les reformes d'ampliació, quan encara no s'havien construït les dues ales. Davant el Palau hi havia el primer camp de futbol de la ciutat.